

[Niels Frederiksen.]

anstaltninger, vi herinde paa Rigsdagen gennemfører i saa Henseende.

Endelig har jeg blot en eneste Bemærkning at gøre med Hensyn til det atter fremførte Spørgsmaal om Kampen om Jordreformen, den Kamp, der sikkert bliver Rigsdagssamlingen skarpeste og bitreste, hvis ikke en Overenskomst opnaas, og det er denne: Hvis Venstre vil føre en politisk Kamp mod den Jordlovgivning, vi i Regeeringspartierne er gaaet ind for gennem Aar, saa før den ganske aabent og lad være med at tilsløre Hensigten ved Ændringsforslag som dem, der er stillet fra Venstrepartiets Side. Det er — det gentager jeg — set fra et redeligt Synspunkt — en urigtig og umulig Fremgangsmaade at gaa ud i en Kamp imod en Reform paa den Maade, at man siger, man tilstræber en Ligestilling, naar man opnaar at gøre det modsatte. Jeg vil gerne overfor Partiet Venstre sige dette, at vil man en Ligestilling paa dette Omraade med Hensyn til Besiddelsesform ved Udstykningen og Tildelingen af Byggegrunde, Havelodder og Jordlodder, da kan man efter min Mening ikke frakende, at skal man gennemføre Brugsejet af 1919-Princippet fuldt og helt, saa kan man ikke gaa ind paa en Ordning som den foreslaaede, hvor man bogstavelig talt animerer Folk til at gaa bort fra det, fordi man i Øjeblikket byder dem en Fordel, som den, der modtager Jord eller Grund paa 1919-Vilkaar, maa give Afkald paa. Der er ingen Vej udenom dette, at enten skal man vælge at forrente Jordstykket til enhver Tid til det offentlige efter dets fulde Værdi, som de offentlige Myndigheder fastsætter, eller ogsaa skal man gaa ind paa at betale Dagens Pris for det Jordstykke, man vil have Spekulationsret paa. Al anden Tale om Ligestilling er urigtig. Det maa være saadan, at alle Borgere frit kan vælge denne Stilling: Vi vil til enhver Tid forrente til hele Folket det Grundstykkets Værdi, som vi har Skøde paa, det betragter vi som vor Pligt, men det betragter vi tillige som en Fordel, fordi det er en sikrere økonomisk Stilling som Grundejer i Danmark end at være prisgivet de Konjunktursvingninger, som vi ellers er ude for, men samtidig giver vi Afkald paa at spekulere i vor Afløser Villighed til at yde os Vederlag for den Skøderet, som vi har paa Jordstykket. Skal Kampen føres om Opfattelsen af Ejendomsforholdet, om Samfundsretten og Borgerretten, om de nye moderne Ideers Omplantning i det danske Statssamfund, saa venter jeg med Tilfredshed denne Kamp;

jeg skal med Glæde føre den overalt, hvor der bydes op til Kampen, og det skulde glæde mig, om det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vilde gaa ind for en Opførelse af disse principielle Spørgsmaal sammen med os andre i Stedet for at dække sig for at kunne tale i Timevis om Ting og Forhold, som trænger overordentlig stærkt til at belyses fra anden Side overfor den Ungdom, der trænger stærkt til at faa Besked om disse Forhold. Jeg for mit Vedkommende tvivler ikke om Udfaldet af denne Kamp ude omkring i Befolkningen, ikke mindst efter Erfaringerne fra de senere Aars mange økonomiske Svingninger og ikke mindst under Hensyn til den Trusel, der økonomisk staar foran os i Fremtiden, for jeg er af den sikre Overbevisning, og Fremtiden skal desværre nok komme til at give mig Ret, at den, der tror, at den Landbrugskrise, der tog sin Begyndelse sammen med Kronestigningen, er overvundet med et Par Aar med god Høst og gode Priser, han bedømmer Situationen forkert. Nej, Forholdet er det, at hvis et Fald i Priserne og den Konjunkturedgang, som dermed kommer over hele Landbruget, indfinder sig, da vil Gældskrisen i Landbruget komme til at virke med en Voldsomhed, som vi ikke har kendt gennem Menneskealdre. De gunstigere Konjunkturer, der har været i Landbruget i det Par Aar, der er gaaet, har allerede under den Besiddelsesform, som nu er indarbejdet, vist deres Virkning i en Prisstigning ved alle de Ejendomsoverdragelser, der er foregaaet, ikke mindst i det sidste Aar, og jeg drister mig til at paa-staa, at saa fintmærkende er Prisforholdene ved Ejerskifte under de nuværende Besiddelsesformer, at en Gaard paa Sjælland paa ca. 50 Tdr. Land i Aar koster 10 000 Kr. mere, end en tilsvarende Ejendom kostede i Fjor. Ud fra disse Betragtninger og denne Vurdering af Tilstande og Forhold er det, jeg for mit Vedkommende gentager, at det er en Misforstaaelse af den danske Bondestand at tro, at den har nogen virkelig og varig Interesse i at have Mulighed for at spekulere i Grundværdisvingninger for de Ejendomme, den besidder. Den stærkeste Interesse, Bonden i Danmark har, er i en Besiddelsesform, der sikrer ham fri Raadighed over Ejendommen for sig og sine og de bedste Betingelser for Løn for vel udført Arbejde, men ikke en Mulighed for at faa Eftermanden til i givet Tilfælde at betale mere for den Ejendom, han overtager, end den er værd. Det er disse to Opfattelser, der mødes her, og